

ח"כים בן-מאיר והמר מצביעים בכנסת
— החלטת נחושה

ח"כ בן-מאיר, "קיבלנו אותו כתרומה עבור חוגי הצעירים. דויטש לא ביקש את הכסף חזרה ואין לנו גם שום סיבה להחזיר לו את הכסף. ברני תרם לנו את הכסף משום שרצה לעודד אותנו ולסייע למאבק שלנו."

"מחיר זול"

"מאוד"

א ידו הכסף שקיבלו המר ובן-מאיר היה צריך לקנות את הצבעתם. הרי היה זה מחיר זול מאוד. אמר בחיוך ברני דויטש עצמו, שהגיע השבוע לביקור בישראל.

לדבריו, לא ידע כלל על פירסום המר דעה בשבועון האידי בניו-יורק, שעורכו הוא גרשון יעקובסון. כתב ידיעות אחרונות בניו-יורק. "מדי שבוע או שבעיים" סיפר ברני, "אני נוהג לכתוב מאמרים בעיתון זה על נושאים יהודיים וישראליים. מאמר רים אלה מתפרסמים כמודעות בתשלום, כיוון שאין הם מחייבים את מערכת העיתון. בדרך-כלל אני עושה זאת יחד עם חברי הטוב, אלכס שלזינגר, העוסק בעס"קי בשר."

"כאשר פורסמה מודעת הברכה לא הייתי בניו-יורק. שלזינגר קיבל מידע ממערכת העיתון לפיו עומדים שני הח"כים של המפד"ל להצביע בעד הצעת לורנץ ולכן כתב את המודעה-אמר שנועדה לברכס. אומנם התאריך של העיתון הוא ה'14 ביר"ל, אבל העיתון הופיע בניו-יורק יומיים קודם לכן, בדיוק ביום בו נערכה הצבעה בכנסת, כך שלזינגר לא יכול היה לדעת שהשניים לא הצביעו כמצופה."

"אין שום קשר בין הציפיות שהיו לגבי הצבעתם לבין התרומות שאספנו בשבילם בעת שביקרו בניו-יורק. המר ובן-מאיר התארחו אצלי שבת אחת ולמחרת הבאתי אותם לבית-הכנסת ושיכנעתי יהודים לסייע להם בתרומות. התרומות ניתנו לחוג צעירי המפד"ל. כל אחד מהתורמים נתן כמה מאות דולארים וזה הכל."

עניין

אישי

אם עתה, משסתבר ששני הח"כים הצעירים של המפד"ל איכזבו אותנו, ער מד דויטש לבקש את הכסף שתרם להם חזרה, כדברי השמועה שפשטה במסדרון נות מצודת הקסטל, שם נמצאים משרדי המפד"ל?

לבוש בבגדי טניס, באכסדרה של מלון הילטון, חיך ברני חיוך רחב ולבבי: "הסיפורים האלה הם שטויות. נכון שאני סבור שהצבעתם בכנסת בפרשת מיהו יהודי די היתה מישגה, אבל זה עניין אישי שלי. אין לזה כל קשר עם התרומות. להיפך, בומן הקרוב אני עומד לתרום להם עוד מעט כסף."

משפחה. האם לא התגוררתם גם אצל ברני דויטש?

"נכון, אמר ח"כ יהודה בן-מאיר, הוא הוזמן אותנו להתארח בביתו שבת אחת. ביקרנו אצלו. קיבלנו מידיו את הצ'ק בראשית חודש מרץ."

האם היו איוה שהם תנאים מצד ברני לגבי התרומה?

"דויטש לא הזכיר שום תנאים", אמר זבולון המר. "אני רוצה לומר שהסכום של 5000 דולאר שכאילו קיבלנו מידיו הוא לא מדוייק. אינני יכול להגיד איוה סכום קיבלנו בדיוק. אבל קיבלנו תרומות גם מאחרים."

או איך אתם מסבירים את מודעתו של דויטש בו הוא מברך אתכם בבטחון כה רב כאלו הצבעתם בעד הצעת החוק של לורנץ?

"אומר בפירוש", הצהיר ח"כ המר, "שברני דויטש לא ביקש ולא לחץ שניצ"כ בעד או נגד הצעת החוק של לורנץ. היו אנשים שהתקשרו איתנו טלפונית לפני ההצבעה וביקשו שנצביע בעד תיקון החוק, אבל ברני דויטש לא היה ביניהם." מה האמת בסיפור כי עתה חובע ברני דויטש את כספו בחזרה?

"מדוע שנחזיר לו את הכסף? תמה

לברני דויטש כי הולך שולל וכי השניים. אחרי שקיבלו את תרומותיו, הצביעו נגד הצעת החוק של לורנץ. הוא תבע את כספו חזרה משני הח"כים הצעירים. איים לתבוע אותם לדין אם לא יעשו זאת.

עד כאן לשון השמועה. מה מסתבר מאחוריה? האומנם קיבלו שני חברי הכנסת של המפד"ל תשלום או תרומה כדי להבטיח את הצבעתם בכנסת בפרשת מיהו יהודי?

לא מחזירים

כסף

אם נכון כי בשעת ביקורכם בר ארצות-הברית קיבלתם מברני דויטש תרומה בסך 5000 דולאר? שאל כתב העולם הזה את ח"כ זבולון המר.

"נכון שקיבלנו תרומה מברני דויטש", השיב המר, "אבל הסכום שצויין הוא

הצביעו כאמור נגד הצהרתו של לורנץ, למרות מה שתואר במודעה כ"החלטתם הנחושה". העובדה שהמודעה, שנמסרה לפירסום ודאי לפני ההצבעה בכנסת, הת-סרסמה אחרי ההצבעה, אחרי שהסתבר שגם שני הצעירים המרדניים של המפד"ל קיבלו עליהם את דין המפלגה, היתה יכולה להיות בבחינת קוריוז משעשע לולא האנשים שהיו חתומים על המודעה. שני שמות הופיעו על מודעת הברכה: אלכס שלזינגר וברנארד דויטש. השם החשוב היה שמו של ברנארד דויטש, ועובדה זו הובלטה על-ידי פירסום שמו באותיות גדולות באנגליה.

ברנארד ("ברני") דויטש, בן 38, הוא יהודי אמריקאי דתי, סוכן מניות במקצועו, מליונר לפי היקף הונו ועסקיו, המקורב לאגודת-ישראל על פי אדיקותו ולתנועת החרות לפי השקפתו הפוליטית. ברני, המבקר בקביעות בישראל, אחת לכמה שבועות, פעיל בתחומים כלכליים ופוליטיים רבים במדינה. הוא האיש שמ"מן לראשונה את הפעולות למען עלייתם

מיליונר ברני דויטש כמסיבה • ברכות מקרב לב —

קצת לא מדוייק. קיבלנו לא רק מברני דויטש, אלא גם מתורמים אחרים בארצות-הברית. אבל אף אחד לא ביקש מאיתנו ולא היתנה את תרומתו בכך שנצביע, בצורה זו או אחרת בכנסת באיוו שהיא שאלה. לארצות-הברית נסענו על חשבו ננו, על חשבון חוג הצעירים של המפד"ל, התגוררנו שם בעיקר אצל חברים וקרובי

של יהודי רוסי, כשממשלת ישראל עדיין חששה להרגיו את הממשלה הסובייטית בתביעה כזו. עד היום הוא מממן פעולות שונות בנושא זה. כך, למשל, מומן מסע התעמולה של אירנה מקיש ברחבי איוו פה, על ידו. באותה שעה מסייע ברני בקביעות לחוגים לאומניים וימניים קיצוניים אחרים בישראל. בין השאר הוא אחד התומכים העיקריים של הליגה להגנה יהודית.

תרומה

תמורת הצבעה

היה ברור כי אם איש כמו ברני דויטש טורח לברך מראש את שני הח"כים הצעירים של המפד"ל על הצבעתם המנוגדת לדעת מפלגתם, סימן שהוא היה משוכנע באופן אישי שהם אמנם יצביעו בעד הצעת החוק של לורנץ. ברני לא היה לוקח סיכון.

כאשר הגיע האלגעמיינער זשורנאל לישראל, עוררה מודעת הברכה של ברני סערה בחוגי המפד"ל. חרושת שמועות בקרב מתנגדיהם של שני הח"כים הצעירי רים החלה לפעול, והסבירה את חידת המודעה המזוהה.

"בביקורם האחרון בארצות-הברית", אמרו אויביהם של השניים, "הם היו אורחיו של ברני דויטש. הם קיבלו ממנו סכומי כסף נכבדים למימון הפעילות ה-סיעתית שלהם במסגרת המפד"ל, ונתנו את דיברתם לברני כי אם תגיע בעיית הגיוור לפי ההלכה להצבעה בכנסת הם יצביעו בעד הגיוור כהלכה, אפילו בניגוד לדעת המפלגה."

בכך עוד לא תמה מערכת השמועות. שמועה נוספת סיפרה כי אחרי שהתברר

זוהי כותרת מודעת הענק שפורסמה בעיתון היהודי-אמריקאי, דער אלגעמיינער זשורנאל, יומיים אחרי ההצבעה בכנסת על הצעת החוק של ח"כ לורנץ. כותרת המודעה (למעלה) מברכת את מנחם בגין, זבולון המר ויהודה בן-מאיר על החלטתם לתמוך בחוק, וזאת אחרי שהמר ובן-מאיר הצביעו, בתוקף החלטת המפד"ל, נגדו. הקטע התחתון הוא התתימה שהופיעה מתחת למודעה הנ"ל, שציינה כי המברכים הם ברני דויטש ואלכס שלזינגר. שמו של ברני לבד התפרסם גם באנגלית.

ועלכע ווען עס האנדעלט זיך ווען
פראנצע זוי, מיהו יהודי?

בן מאיר האכען דערקלערט אז זיי

בערנארד דויטש
אלעסם שלעזינגער
BERNARD DEUTSCH
יעדער איינער וואס איז איינשפיימיג מיט אונו קען שרייבען
אויף דעם פאלגענדען אדרעס:
124 EAST 38th STREET NEW YORK CITY
איר קענט אויך מעלעפאנירען צו מר. שלעזינגער — 477-7077